

Революції 1848—1849 років («Весна народів»)

Підготував

учень 9-Б класу

ЗОШ I-III ст. №26

Гончаренко Егор

Зміст

Революція у Франції

Революція в Німеччині

Революція в Італії

Революція в Австрійській імперії

Висновок

Джерела

«Весна народів»

- **Революції 1848—1849 років** («Весна народів») — кілька повстань у різних частинах Європи проти монархічного правління. Деякі революціонери керувалися республіканськими ідеями, однак набагато більше — економічними причинами.
- Події у Франції стали іскрою, що запалили ліберальні повстання в багатьох державах Європи, особливо в країнах Німецького союзу, відомої як Революція 1848-1849 років у Німеччині. Всі вони мали загальноєвропейський. До всіх цих революцій, можна застосувати збірну назву *Революції 1848-1849 років*, не забуваючи при цьому, що в окремих країнах ці події розвивалися по-різному і мали різні наслідки.

Революція у Франції

Нова революція у Франції була зумовлена посиленням протиріч між фінансово-урядовою верхівкою та іншими верствами населення, її прихід прискорився неврожаями 1845—1846 рр. та економічною кризою 1847р.

Почалися масові банкрутства, звільнення та зростання безробіття. Улітку 1847 р. розпочався рух так званих банкетів: щоб пропагувати реформи. Під час них гучно говорили про реформи і різко критикували уряд. Розлючений уряд заборонив черговий такий банкет, призначений на 22 лютого 1848 р. Це стало безпосереднім приводом до революції. Почалися масові заворушення.

Лютнева революція 1848

4 травня 1848 р. почали роботу Установчі збори. Більшість у них мали праві республіканці (500 місць з 880). Збори відмовили у створенні міністерства праці, чого хотіли робітники; були заарештовані лідери робітничої опозиції. Це спричинило повстання в Парижі.

Генерал Кавеньяк

Військовий міністр генерал Кавеньяк отримав повноваження диктатора.

12 листопада 1848 р. була прийнята Конституція II республіки. Вища виконавча влада належала президенту, якого обирали загальним голосуванням на три роки, а законодавча — Законодавчим зборам, які обиралися на чотири роки. Але виборче право не поширювалося на значні групи робітників.

Президентські вибори відбулися 10 грудня 1848 р. президентом обрали — Луї Бонапарта (1808-1873 рр.).

Луї Бонапарт

У 1850-1851 рр. у Законодавчих зборах розгорнулася боротьба між бонапартистами та їх супротивниками за внесення до Конституції поправки про можливість переобрання президента на другий термін. Отримавши відмову бонапартисти здійснили державний переворот.

У ніч на 2 грудня 1851 р. війська Луї Бонапарта за короткий термін захопили всі основні державні установи. Були заарештовані лідери опозиції, кількість заарештованих досягла 26 тис. У січні 1852 р. була опублікована нова Конституція, яка продовжувала термін правління Луї Бонапарта на 10 років.

2 грудня 1852 р. Луї Бонапарт проголосив себе імператором під іменем Наполеона III (1852-1870 рр.).

Революція в Німеччині

Наявність залишків феодалізму, роздробленість Німеччини, яка гальмувала її розвиток, вплив революції у Франції — все це зумовило розгортання революції в Німеччині.

Найперша революція почалася в Бадені. Народна демонстрація подала до парламенту цього герцогства петицію, де вимагала свободу зборів та друку, скликання загальнонімецьких Установчих зборів, призначення відповідального міністерства, запровадження суду присяжних. Під тиском демонстрантів уряд пішов на певні поступки.

У Баварії з березня 1848 р. королю Людвігу I були подані петиції з вимогою політичних свобод. Робітники і студенти захопили військовий арсенал і озброїлися. 21 березня Людвіг I зрікся престолу на користь свого сина і втік.

Револьюційний рух у Пруссії почався з Кельна, перекинувся на Берлін. 10 днів у місті йшли демонстрації, 18 березня 1848 р. почалися сутички з військами. Повстанці зазнали суттєвих втрат, але король наказав вивести війська з Берліна.

Людвіг I

22 березня було видано указ про демократичні перетворення. Успіхи революції сприяли піднесенню національно-об'єднаного руху.

Головною політичною вимогою став заклик до скликання всенімецьких Установчих зборів. Улітку 1848 р. відбулися вибори до всенімецьких Установчих зборів, які отримали назву *Франкфуртський парламент*.

Бої в Берлине (1848 г.)

- 28 березня 1849 р. Франкфуртський парламент схвалив Імперську Конституцію, яка передбачала створення Німецької імперії, куди мала ввійти і Австрія. Усі держави імперії (Баварія, Саксонія, Ганновер, Вюртемберг, Баден) зберігали внутрішню самостійність, але зовнішні функції, командування збройними силами передавалися центральному уряду. Проголошувалися основні демократичні свободи.
- 29 дрібних та середніх німецьких держав визнали цю Конституцію, але основні німецькі держави відхилили її.
- У травні 1849 р. почався новий етап революції в Німеччині. Початок цього етапу пов'язаний з повстанням у Дрездені. Далі події перекинулися на Рейнську область. Король спрямував сюди 60-тис. армію, яка придушила повстання.

Особливості революції в Італії

В Італії революція 1848 р. почалася з народного виступу на острові Сицилія, де безземельне селянство і робітники сірчаних копалень нещадно експлуатувалися великими землевласниками і капіталістами.

До цього додалося погіршення економічної ситуації внаслідок неврожаїв та криз.

12 січня 1848 р. спалахнуло повстання в Палермо — головному місті Сицилії. Урядові війська було розбито, король змушений був утворити ліберальний уряд і пообіцяти конституцію.

В Італії сформувалися дві основні течії: республіканська та ліберальна. На чолі першої стояв Джузеппе Мадзіні, який створив таємне товариство «Молода Італія». До цього руху належав і один з героїв Італії Джузеппе Гарібальді (1807-1882 рр.).

Джузеппе Мадзіні

Джузеппе Гарібальді

Ліберальний рух розвивався в основному на півночі країни. Його лідером був Камілло Кавур, який прагнув об'єднати італійські держави під скіпетром Сардинського королівства.

Антиавстрійська коаліція зазнала поразки. У Римі пройшли вибори до Установчих зборів на основі загального, прямого і таємного голосування. На пропозицію Гарібальді Збори прийняли рішення про позбавлення влади Папи римського і встановлення республіки. Уперше над Капітолієм піднявся триколовий національний прапор.

Камілло Кавур

Під тиском громадськості сардинська армія знову почала військові дії проти австрійців, але зазнала поразки. Сардинський король змушений був зректися престолу. Почався спад революції. За закликом Папи римського в Італію направили свої війська Франція, Іспанія та Неаполь. Спочатку інтервенти зазнали поразки, але потім, вигравши час, розгорнули наступ і захопили Рим на початку липня 1849 р. Римська республіка перестала існувати.

22 серпня 1849 р. Венеція капітулювала. Революція в Італії закінчилася. Італійському народу не вдалося ні звільнитися від іноземного гноблення, ні ліквідувати реакційно-монархічні порядки та феодальні пережитки, ні створити єдину національну державу.

Революція в Австрійській імперії

Особливістю революції в Австрії було те, що вона виникла як результат протидії феодальному, національному та релігійному гнобленню. Тому головним її завданням було знищення по земельній залежності селян, станових привілеїв, абсолютизму та національного гноблення.

Революційні події в імперії почалися після звістки про зречення французького короля.

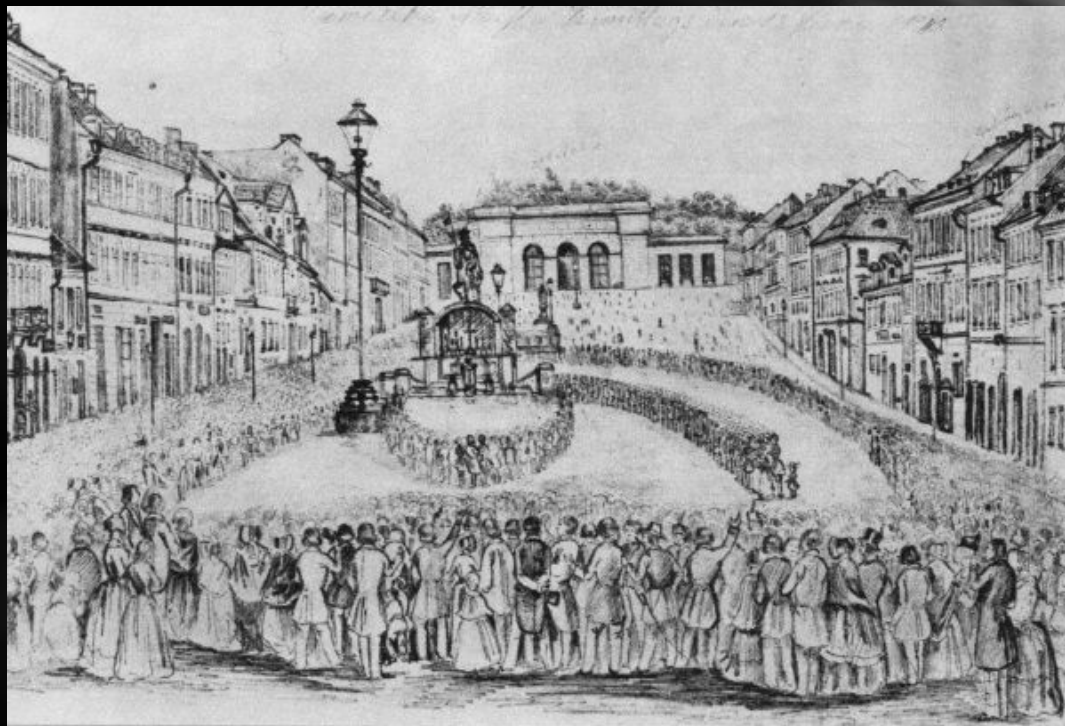
13 березня 1848 р. почалося повстання. у Відні. Повстанці вимагали відставки канцлера Меттерніха, який очолював уряд понад 30 років. Імператор наступного дня змушений був задовольнити цю вимогу.

Канцлер Меттерніх

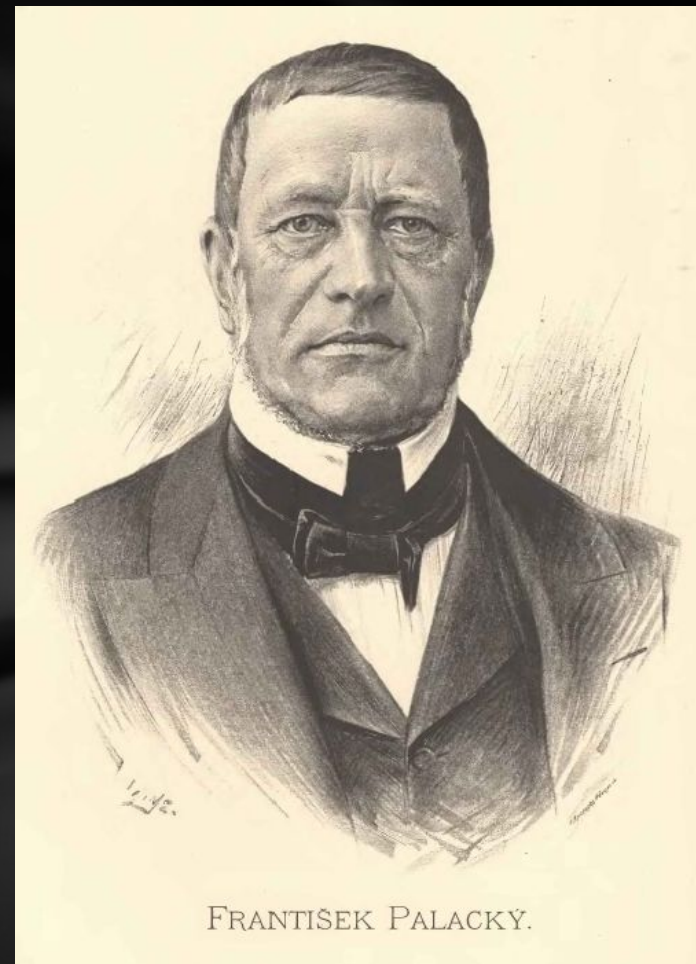
- Утворився новий уряд, який оприлюднив проект нової конституції та новий виборчий закон. Проте ці проекти мали недемократичний характер і викликали нові незадоволення народу, демонстрації та будівництво барикад. Імператор змушений був тікати зі столиці в Інсбрук.

15 березня 1848 р. почалася революція в Угорщині. Під тиском маніфестацій угорський сейм прийняв ряд постанов: про скасування дворянських привілеїв, скасування панщини (але за викуп). Був сформований національний угорський уряд.

Конгрес у Празі 1848

- У червні **1848 р.** відбулося повстання у Празі. Німецька буржуазія в Чехії намагалася закріпити підлегле становище чехів, включити Чехію до складу єдиної Німецької імперії. Чеська буржуазія та дворянство висували план перетворення Австрійської імперії в союз автономних областей.
- **2 червня 1848 р.** у Празі відкрився з'їзд представників від усіх слов'янських областей Австрійської імперії, де були присутніми 340 делегатів (у більшості чехи). Головував чеський політичний діяч Палацький.

Франтишек Палацький

12 червня 1848 р. почалося збройне повстання у Празі, яке тривало 5 днів, але було жорстоко придушене.

У Відні 6 жовтня 1848 р. знову почалося збройне повстання, яке мало на меті завадити вводу військ в Угорщину. Це повстання було найзначнішою подією революції 1848 р. в Австрії. Близько місяця Відень знаходився в облозі імператорських військ і лише

1 листопада їм удалося захопити столицю. Почався терор. Але австрійський імператор Фердинанд I зрікся престолу на користь свого небожа Франца-Йосипа (1848–1916 рр.). Новий імператор направив війська в Угорщину і захопив Будапешт.

В Дебрецені 14 квітня 1849 р. було проголошено незалежність Угорщини. Правителем було обрано *Лайоша Кошута*. Останні осередки опору було придушено в кінці вересня 1849 р. Почалися репресії.

Висновок

Революції 1848–1849 рр. дали поштовх формуванню лібералізму, привели до структурних змін у системі управління держав, сприяючи переходу до конституційних норм життя суспільства.

Джерела

- http://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%B5%D0%B2%D0%BE%D0%BB%D1%8E%D1%86%D1%96%D1%97_1848%E2%80%94%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%96%D0%B2
- <http://www.aus-ugr.narod.ru/37.html>
- http://www.br.com.ua/referats/History_of_Ukraine/105453.htm
- <http://www.tv4.te.ua/kultura/1274-v-oblasnomu-arkhivi-dokumentalna-vystavka-vesna-narodiv-pro-skasuvannia-kripatstva-v-halychyni>